

Stockholm 2004-09-21

Till Konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet

Ink 2004 -09- 2 1

Dnr 050-111-2004/05

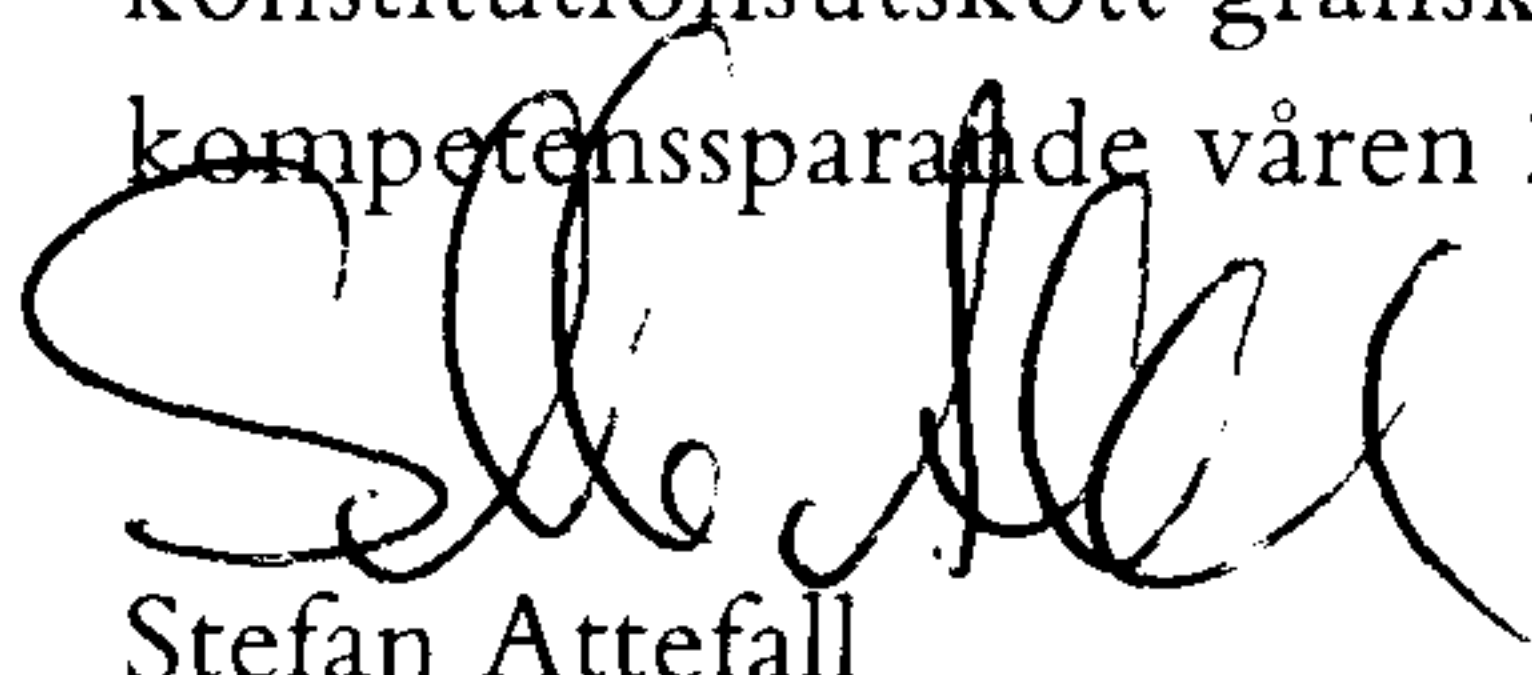
Anmälan av regeringens hantering av individuellt kompetenssparande

Efter att frågan om individuellt kompetenssparande diskuterats under lång tid lade en statlig utredning sitt förslag i början av år 2000. Från och med budgetåret 2000 beslutade också riksdagen avsätta ca 1,15 miljarder kronor för att finansiera ett individuellt kompetenssparande. Våren 2002 kom propositionen som föreslog riktlinjer för ett sådant system. Regeringen aviserade att man efter valet 2002, under hösten 2002, skulle återkomma med detaljer och lagförslag för att införa ett individuellt kompetenssparande för ikraftträdande under 2003. Riksdagen var enig om vikten av ett sådant system, den politiska debatten handlade om hur systemet skulle utformas och vilka tekniska lösningar som skulle väljas.

Trots riksdagsbeslutet kom inga besked eller ytterligare förslag från regeringens sida under 2002 eller 2003. Inte förrän nu i budgetpropositionen för 2005 redovisas hur regeringen hanterat frågan. Beskedet är att de medel som årligen avsätts för individuell kompetenssparande ska användas till att delfinansiera slopandet av arvs- och gåvoskatten (900 miljoner kr), stöd till kommuner och landsting för kompetensutveckling av personal inom äldreomsorgen (300 miljoner kr) samt förbättrade studiemedel för äldre (250 miljoner kr). De föreslagna reformerna är vällovliga åtgärder men har varken något samband med idén om individuellt kompetenssparande eller de riktlinjer som riksdagen fastslog 10 juni 2002.

Det unika i detta ärende är att riksdagen så tydligt beslutat om riktlinjer för ett system med individuellt kompetenssparande och angivit en tidsplan för reformens fortsatta hantering. När riksdagen beslutade om riktlinjerna var det bara ca fyra månader före den tidpunkt då den kompletterande propositionen, enligt regeringen och riksdagsbeslutet, skulle föreläggas riksdagen. Trots detta och trots den kritik som riktats mot regeringens senfärdighet har inget hänt förrän nu, två år senare.

Med anledning av ovanstående anser jag det angeläget att riksdagens konstitutionsutskott granskar regeringens hantering av riksdagsbeslutet om individuell kompetenssparande våren 2002 och den fortsatta beredningen av ärendet.

Stefan Attefall

Riksdagsledamot, kd

Bänk 11